

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Кж1 1147/18
25.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Сенише Важића, председника већа, Омера Хациомеровића и Растка Поповића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окр. АА**, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 125/17 од 21.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 125/17 од 21.09.2018. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 125/17 од 21.09.2018. године, окр. АА, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ, те је, на основу члана 258 став 3 ЗКП, оштећена “АА” А.Д. Нови Сад – Филијала Београд упућена да свој имовинско-правни захтев оствари у парничном поступку, а на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Против напред наведене пресуде, благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац

Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 125/17 од 21.09.2018. године, тако што ће оптужену АА огласити кривом за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ и осудити на казну по закону.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду поднели су, бранилац окр. АА, адв. АБ и окр. АА.

Апелациони јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.1241/18 од 04.12.2018. године, предложио је да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1182/07 од 18.10.2018. године, против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 125/17 од 21.09.2018. године, усвоји као основана, те побијана пресуда преиначи, тако што ће се окривљена АА огласити кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ и осудити на казну по закону.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога из жалбе, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Београду и одговора окр. АА и њеног браниоца на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, побија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона, тако што се истиче да је првостепени суд, анализирајући чињенично стање, у конкретном случају, дошао до погрешног закључка да су у радњама окривљене АА остварена обележја другог кривичног дела, и то кривичног дела неовлашћено добијање или коришћење кредита из члана 209 КЗ, а затим погрешном применом члана 227 став 3 (ступио на снагу 01.03.2018. године “Сл. гласник РС” 94/16) и окривљену АА ослободио од оптужбе, јер према ставу тужилаштва радње које је суд оценио као суштинске, а то су подношење захтева за кредит “АА” А.Д. Филијала Београд, уз доказ о обезбеђеном тржишту за финални производ, неистинито приказивање чињеница да ће као средство обезбеђења кредита предати два акцептна налога предузећа “АА1” и коришћење кредита супротно намени за коју је добијен кредит, су само део радњи које се окривљеној стављају на терет и представљају само неке од радњи које је предузела окривљена у низу злоупотреба које су имале за циљ да окривљена прибави себи противправну имовинску корист тиме што кредит у изиносу од 3.000.000,00 динара оштећеној банци никад није вратила, а што се на несумњин начин утврђује из исказа сведока СС.

Међутим, насупротив изнетим жалбеним наводима, према оцени већа Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно поступио када је окр. АА, применом одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршила

кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ, правилно налазећи да у току овог кривичног поступка није доказано да се у радњама окривљене остварују сва обележја кривичног дела које јој се ставља на терет, односно Више јавно тужилаштво није доказало једно од обележја кривичног дела, чиме се суд правилно није упуштао у утврђивање чињеница значајних за преостала обележја кривичног дела које се оптуженој стављају на терет.

Наиме, окривљеној АА стављено је на терет да је за добијање кредита лажно приказивала чињенице, и то да је, уз захтев као доказ о обезбеђеном тржишту за финални производ – бели лим, приложила уговор о купопродаји наводно закључен дана 07.02.2002. године између предузећа “АА3” д.о.о. Шабац, предузећа “АА3” д.о.о. из Новог Београда и предузећа “АА2” А.Д. из Шапца, а који уговор никада није закључен, те да је у директним контактима са службеницом кредитног сектора СС неистинито приказала да ће као средство обезбеђења кредита предати два акцептна налога предузећа “АА4” из Београда, иако наведене налоге, у том моменту, а ни касније, није ни поседовала, те да средства од добијеног кредита није користила у складу са чланом 2 и 4 Уговора о кредиту, којима је предвиђено да их предузеће мора користити за набавку репроматеријала – опреме за ремонт производне линије за бели лим и да их банци мора вратити у року од три месеца, да је средства добијена на основу кредита користила ненаменски за финансирање путовања и личне потребе, при чему средства банци никада нису враћена.

Поступајући у складу са одредбом члана 5 Кривичног законика, којом је прописано временском важење кривичног законодавства, а којом је између осталог прописано да ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца, а у конкретном случају, од момента када је окр. АА учинила радње које јој се оптужним актом стављају на терет, а то је период од 15.02.2002. године до 16.03.2002. године, кривични закон је више пута мењан, па је правилно првостепени суд претходно утврдио који је закон најблажи по учиниоца, и то је сада важећи законски текст прописан Законом о изменама и допунама Кривичног законика (“Сл. гласник РС бр.94/16 од 24.11.2016. године), који је ступио на снагу 01.03.2018. године. Наиме, наведеним законом, у члану 227 КЗ, прописано је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, те је предвиђено да одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела, казниће се затвором од 3 (три) месеца до 3 (три) године, а ставом 3 прописано је да ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара, учинилац ће се казнити затвором од 2 (две) до 10 (десет) година.

Приликом доношења своје одлуке првостепени суд је правилно имао у виду одредбу члана 209 сада важећег Кривичног законика, чијим ставом 1 се инкриминишу радње лажног приказивања чињеница или њиховог прикривања ради добијања за себе или другог кредита, иако се за то не испуњавају прописани услови, док је ставом 2 као инкриминација прописано да ко добијени кредит искористи за другу намену од оне за коју му је кредит одобрен, а ставом 3 предвиђена је инкриминација, одговорно лице у

предузећу или другом субјекту привременог пословања ако су кредит, субвенције или друга погодност прибављени за предузеће или ако су коришћени за друге намене од стране тих субјеката.

Имајући у виду наведено, правилан је закључак првостепеног суда да се окривљеној на терет стављају управо радње које су прописане инкриминацијом члана 209 Кривичног законика, а одредбом члана 227 сада важећег Кривичног законика, који је најповољнији по окривљену, прописано је кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица, те је као једно од обележја кривичног дела прописано да ће ово дело постојати уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела, па како се окривљеној стављају на терет радње које су предвиђене инкриминацијом из члана 209 КЗ, правилан је закључак првостепеног суда да тужилаштво није успело да докаже једно од обележја кривичног дела, а то је да радњом извршења нису остварена обележја другог кривичног дела.

Имајући у виду све наведено, према оцени Апелационог суда у Београду жалбеним наводима јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду не доводи се у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде, будући да је првостепени суд правилно поступио када је окр. АА ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227 став 3 у вези става 1 КЗ.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Цевердановић Савковић,с.р.

Председник већа-судија
Синиша Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић